

respekterer jeg de Sagkyndige. Men hvad vi have Forstand paa, eller i alt Fald skulle have Forstand paa, er det Politiske og det Finansielle. Det ere vi fattede til her at udtale os om, og det er det, jeg hovedsagelig beskæftiger mig med. De andre Ting vil jeg slet ikke strides om, om Udførelsen osv., eller om Stytteforeningerne — det skal da være for at gjøre Løier dermed. I den Omkreds, hvor jeg er kjendt, have vi hidtil heldigvis været forskaandede for disse Narrestreger med Stytteforeninger. Jeg hørte nylig en Opfattelse af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen), som var meget træffende, at man var isærd med gennem Stytteforeningerne at lave en Klasseinddeling. Ja, deri har han fuldstændig Ret. Hvorledes ville de Herrer tro, at en Ejendomsforretning kan faae Tid til at gaa hen og lege Soldat, naar han skal tjene sin Husbond og tillige lægge Tid op for sin Fremtid. Det blev en aristokratisk Indretning, man her indførte, en lille Afspørgning af alle de andre af den Slags, vi have her i Landet. Det har glædet mig, at det er kommet frem, thi det er en sund og naturlig Betragtning, endstjøndt det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bustf) var saa overordentlig begejstret for disse Stytteforeninger. Jeg vil altsaa i Modsetning til dette ærede Medlem ikke gjøre den ærede Krigsminister nogen Bebrejdelse i saa Henseende, tværtimod, det er meget sundt og rigtigt, at han ikke har rørt derved, thi det er ikke værd at røre ved. Desværre tør jeg efter det, jeg har set i Referaterne — hvad jeg for Resten nok kunde tænke mig, da jeg ikke er ganske uvidende om, hvorledes Stemningen er — vel ikke gjøre mig det bedste Haab. Jeg nærer ikke saa lidt Frygt for, at det skal lykkes dem denne Gang at faae en Hærrrevision gennemført paa Basis af det, man har arbejdet saa stærkt paa fra en vis Side her i Salen, og denne min Frygt er blevet forøget ved at gennemløbe i Nagsdags-tidenden de Udtalelser, der ere komne fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), thi det er dog ham, det kommer til at bero paa, det er ham, der bærer hele Sagen. Det kunne vi ligesaa godt sige, naar vi dog tænke det, thi det tænkes høit ude i Landet; det er derfor meget godt, at de sætte deres Tid til ham. Den Bemærkning vil jeg gjøre til, hvad jeg allerede har læst af dette ærede Medlems Udtalelser, at, hvad han har lagt Vægt paa, kan i og for sig være meget rigtigt, nemlig dette: at det danske Folk vil det. Strax da den Bemærkning mødte mine Øine, tænkte jeg: det vil jeg nedlægge en alvorlig Protest imod, at det, dersom vi nu gennemføre Hærrrevisionen iaar, da skalde være det danske Folks Villie. Da vi sidst bleve valgte, mine Herrer, var der saa lidt Tale om Forsvarsvæsenet, at jeg end ikke har set, at der paa nogen Valgtribune blev rørt ved den

Sag; det var ganske andre Ting, der da vare oppe. I 1876 derimod havde vi Spørgsmaalet for om Hæren og Befæstningsanlægene, og da fik den høie Regjering at se, hvad Svar den fik derpaa. I Modsetning til det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds, der saa stærkt holdt paa, at Folket siden den Tid er gaaet fremad i krigeriske Tilhøjeligheder, vil jeg sige, at det ikke er min Erfaring (Udførelse). Ja, enten det er sørgeligt for ærede Medlemmer eller ikke, er det min Erfaring, at Folkets Tilhøjeligheder snarere ere gaaede videre i Retning af Uvæbningstanken, saa liden krigerisk Stemning er der i alt Fald der, hvor jeg hører hjemme. Jeg skalde forresten beklage, hvis det er Tilfældet, hvad jeg ganske vist har hørt, at man i den sydlige Del af Nørrejylland, hvor det ærede Medlem fra Ribe (Bustf) er fra, er bleven mere krigerisk stemt. Er det Tilfældet, undrer jeg mig imidlertid ikke over, at det ærede Medlem udtalte sig, som han gjorde, thi vi sidde jo her for at udtale de Stemninger og Følelser, der aande hos dem, vi leve iblandt. Jeg for min Part veed, at jeg idetmindste i den Henseende staar i fuld Overensstemmelse med den Del af Folket, jeg boer imellem. Jeg tror altsaa langt fra, at det er det danske Folks Mening, som det ærede Medlem nylig har udtalt, og jeg vil derfor indstændig bede ham, hvis det er hans Mening, hvad jeg desværre frygter for, at vi iaar skulle have Hærrrevisionen gennemført, saa først at sørge for, at vi faae en Opløsning (Udførelse). Det er virkelig mit ramme Mvov. Vi faa her og raabe i Munden paa huerandre — havde jeg nær sagt — om Følelser for Fædrelandet og den stærke Barne, der overalt er for denne Sag. Men saa lad os faae den at se, lad os blive opløste; komme de Herrer saa her ind igjen varmede rigtig godt op, saa bøv i Andre os, men ikke før. Dersom de nu tvinge os ind derpaa, siger jeg, at de have overrasket, for ikke at sige overrumplet det danske Folk. Og da nu Spørgsmaalet har saa stor Betydning — thi det er virkelig et overordentlig vigtigt Spørgsmaal, vi have intet vigtigere, siger jeg: denne Sag er stor og vigtig nok til at være en Opløsning værd. Ere vi enige med Regjeringen derom, da er det det Sundeste og Rigtigste at sige: forinden vi gaa til at gennemføre en saadan Plan, maa vi bede om at blive opløste paa dette Spørgsmaal. Jeg vil da bede den høie Regjering og de krigslustne Herrer, naar de, hvad jeg anser for rimeligt, faae et Spar derpaa, som gaar dem imod, saa at bøv sig derfor, ligesom paa den anden Side jeg vilde bøv mig, hvis det skalde vise sig, at Valgerne ere begejstrede for de Herrer's Deer. Saaledes skalde man bære sig ad, istedetfor nu midt i Valgperioden at bringe Spørgsmaalet frem. Jeg tvivler ikke om, at, naar Regjeringen først har faaet sin Villie i dette Stykke, gaar den